

URZĄD PATENTOWY

B64c 7/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15477.

Kl. 62 b 24.

Albert Paul Streit
(Cachan, Francja).

Zamek do naprężaczy linek, drążków, w szczególności do naprężaczy samolotowych.

Zgłoszono 19 marca 1929 r.

Udzielono 23 stycznia 1932 r.

Pierwszeństwo: 20 marca 1928 r. (Francja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zamek do naprężaczy linek, drążków, w szczególności do naprężaczy samolotowych, które zwykle zawierają część środkową z nagwintowanymi na obydwu końcach otworami o przeciwnych kierunkach skrętu gwintów tej samej lub różnej średnicy, w które to otwory są wkręcone końce nagwintowanych trzonów, połączonych z kolei z odcinkami napiętych linek lub drążków. W takich naprężaczach, ze względu na niewielkie wymiary średnic nagwintowanych trzonów, staje się niemożliwym stosowanie wydrążonych nakrętek,

wskutek czego gwintowany otwór w tych nakrętkach musi być wykonywany na całej ich długości, co, niestety, prowadzi do wadliwego ich funkcjonowania oraz, wskutek nieprecyzyjności ich wykonania, utrudnia manipulowanie naprężaczem.

Naprężacz wykonany w myśl wynalazku, nie posiada powyższych wad, aczkolwiek długość współpracujących ze sobą gwintów naprężacza, w stosunku do naprężaczy stosowanych dotychczas, pozostaje bez zmiany, umożliwiając jednocześnie uzyskanie napięcia w linkach lub drążkach o ściśle określonej wielkości, i to nie-

Szależnie od położenia samego naprężacza.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania naprężacza w myśl wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok z boku naprężacza wraz z zamkiem, fig. 2 i 3 — odpowiednio widok z boku oraz z przodu zamka naprężacza, fig. 4 — odmianę naprężacza wraz z zamkiem w widoku z boku, fig. 5 — przekrój osiowy przez nakrętkę naprężacza o dwóch nagwintowanych końcach, a fig. 6 — widok z boku innej odmiany naprężacza z zamkiem, w przypadku zastosowania go do sztywnych drążków samolotowych.

Naprężacz składa się z dwóch nakrętek 11 i 12 (fig. 1) o różnych gwintach, połączonych śrubą o dwu odpowiadających im gwintach 13, która to śruba może być obracana zapomocą trzpienia lub w jakikolwiek inny, dowolny sposób.

Zamek, zabezpieczający naprężacz przed jakimikolwiek niepożądanymi zmianami w jego położeniu, składa się, w myśl wynalazku, z odejmowalnej płytki 14, połączonej sztywnie ze śrubą 13 zapomocą przetyczki 15 i zaopatrzonej na swych końcach w kabłąki 16, których prostolinijne ramiona przylegają do płaskich powierzchni 18, wykonanych na nakrętkach 11 i 12.

W celu uskutecznienia regulacji siły napięcia linki, drążka, względnie innego narzędzia, złożonego z dwóch lub kilku połączonych przez naprężacz odcinków, usuwa się płytkę 14, 16 po wyjęciu przetyczki 15. Wówczas można swobodnie obracać śrubę 13, następnie zaś, po dokonaniu regulacji, doprowadza się do zgodnego położenia płaskie powierzchnie 18, na które nasuwa się kabłąki 16 płytki 14, która zostaje ustalona na śrubie 13 zapomocą przetyczki 15.

W powyższej postaci wykonania nakrętki 11 i 12 posiadają pierścieniowe występy 3, które służą do tego, aby zamka 14,

16 nie można było umieścić wcześniej na nakrętkach, zanim te ostatnie nie zostaną wkręcone na pewną określoną długość na nagwintowane końce śruby 13.

W odmianie wykonania naprężacza według fig. 4 zastosowano jedną nakrętkę 19 o dwu końcach z nagwintowanymi otworami (fig. 5), przyczem, jak widać z fig. 4, zamek w postaci płytki 14 z kabłąkami 16 może być również zastosowany przy tem wykonaniu naprężacza, a wówczas na trzonach 20 i 21 należy wykonać płaskie powierzchnie 22, z którymi współpracują wówczas kabłąki 16 płytki 14.

W odmianie wykonania według fig. 6 nakrętka 23 jest na stałe połączona ze śrubą 24, która ze swej strony zostaje wkręcona w nagwintowany otwór końca 25 drążka, dzięki czemu naprężacz może być bezpośrednio zastosowany do drążków dowolnego kształtu.

Dzięki temu, że zamek może być umieszczony dopiero po wyregulowaniu naprężacza, umożliwiona jest łatwiejsza manipulacja przy zakładaniu naprężacza, a wskutek zastosowania w nakrętkach gwintu o określonej długości, umożliwiające jest zmierzenie z pożądaną dokładnością napięcia, osiągniętego zapomocą naprężacza.

Naprężacze mogą być sporządzone z każdego odpowiedniego metalu, przyczem gwinty w częściach naprężacza mogą być wykonane na gorąco lub zimno.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek do naprężaczy linek, drążków, w szczególności do naprężaczy samolotowych, znamienny tem, że posiada postać płytki (14) zakończonej kabłąkami (16), obejmującymi nakrętki (11, 12, względnie 20, 21) naprężacza wzdłuż płaskich powierzchni (18, względnie 22) nakrętek przy wzajemnie odpowiadających sobie położeniach tych płaskich powierzchni, przyczem płytka (14) zamka jest utrzy-

mywana w danem położeniu zapomocą przetyczki (15) (fig. 1 i 4).

2. Zamek do naprężaczy według zastrz. 1, znamienny tem, że skierowane do środka naprężacza końce każdej z nakrętek (11, 12) posiadają pierścieniowe występy (3), ograniczające skrajne położenia

tych nakrętek względem kabłąków (16) płytki (14) zamka.

Albert Paul Streit.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

